

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Elżbieta Zydorczyk-Bednarek

w obecności Prokuratora Iwony Stanikowskiej

po rozpoznaniu dnia 1 sierpnia 2017r., 10 października 2017r., 19 grudnia 2017r. sprawy karnej

A. B.

urodzonego (...) w N.

syna H. i F. z domu H.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 sierpnia 2013 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4966,99 złotych (...) S.A. Oddział w Polsce w W. w ten sposób , że w sklepie (...) w K. w celu uzyskania kredytu na zakup w systemie sprzedaży ratalnej towarów wprowadził uprawnionego do zawierania umów pracownika tegoż sklepu w błąd poprzez przedłożenie ustnego oświadczenia o miejscu zatrudnienia i osiąganych przez inną osobę dochodach , który był warunkiem niezbędnym dla uzyskania kredytu, w następstwie czego doprowadził do zawarcia z inną osobą umowy kredytu o numerze (...) na zakup telewizora m-ki S. (...) 3D wartości 3,990,00 zł. , przedłużonej gwarancji o wartości 877,00 zł. oraz listwy antyprzebieciowej belki o wartości 99,99 zł. czym działał na szkodę wymienionego Banku,-

to jest o czyn z art. 286 § 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 20 lipca 2013 roku w K. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4577,97 złotych (...) Bank (...) S.A. we W. w ten sposób, że podstępnie wprowadził w błąd przedstawiciela pokrzywdzonego banku poprzez złożenie przez inną osobę nieprawdziwego ustnego oświadczenia o miejscu zatrudnienia i osiąganych dochodach skutkiem czego doprowadził do zawarcia z inną osobą umowy kredytu ratalnego o numerze (...) na zakup towarów w postaci telewizora L. marki P. (...) Hz, uchwytu uchylnego marki (...), kabla H. marki (...) oraz listwy antyprzebieciowej wraz z pakietem przedłużonej gwarancji wartości 4577,97 złotych czym, działał na szkodę wyżej wymienionego banku,-

to jest o czyn z art. 286§ 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

III. w dniu 25 sierpnia 2013 roku w D. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 3956,40 złotych (...) Finanse S.A. z siedzibą we W. w ten sposób, że podstępnie wprowadził w błąd przedstawiciela wyżej wymienionego banku poprzez złożenie nieprawdziwego oświadczenia o miejscu zatrudnienia i osiąganych przez inną osobę dochodach skutkiem czego doprowadził do zawarcia z inną osobą umowy kredytu na zakup towarów i usług o numerze (...) w postaci mebli czym działał na szkodę wyżej wymienionego banku,

to jest o czyn z art. 286§ 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. w dniu 09 września 2013 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5332,28 złotych (...) Finanse S.A. z siedzibą we W. w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu na zakup w systemie sprzedaży ratalnej towarów inna osoba wprowadziła uprawnionego do zawierania umów pracownika w błąd poprzez przedłożenie ustnego oświadczenia o miejscu zatrudnienia i osiąganych dochodach który był warunkiem niezbędnym dla uzyskania kredytu, w którym podała, że jego aktualnym miejscem zatrudnienia jest firma (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. podczas gdy faktycznie nie była nigdzie zatrudniona w następstwie czego doprowadzili do zawarcia umowy kredytu numer (...) na zakup stołu szklanego S.C.- (...) wartości 1,499,00 złotych zestawu modularnego 2 o wartości 1,233,00 złotych, krzesła o wartości 959,00 złotych, oraz łóżka o wartości 928,00 złotych czym działał na szkodę wymienionego Banku,-

to jest o czyn z art. 286§ 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego A. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od I do IV części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 286§ 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i po przyjęciu, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw, na podstawie art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych

(...) Bank (...) SA kwotę (...)44 zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści pięć złotych czterdzieści cztery grosze);

- (...) SA z siedzibą we W. kwotę 4.644,34 zł. (cztery tysiące sześćset czterdzieści cztery złote trzydzieści cztery grosze);

- (...) SA z siedzibą w W. kwotę 2.483,50 (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt groszy),-

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. M. kwotę 1194,56 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,-

IV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca (...) SA dowody rzeczowe znajdujące się na karcie 3 akt sprawy,-

V. zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IIK 726/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W 2013 roku T. M. (1) zadłużył się i potrzebował pieniędzy na spłatę długów. W rozmowie o swojej sytuacji materialnej ze znajomym, oskarżonym A. B., ten zaproponował pomoc w uzyskaniu gotówki. Pozyskanie pieniędzy miało polegać na zawieraniu umów kredytowych w systemie sprzedaży ratalnej, pozyskaniem w ten sposób towaru, który miał być następnie sprzedany, a tak uzyskaną gotówką, T. M. (1) miał się dzielić z A. B. po połowie. Oskarżony zapewnił, że załatwi wszelkie formalności oraz dojazd do sklepów, natomiast rolą T. M. (1), było udostępnienie dowodu osobistego oraz podpisanie umowy kredytowej.

Dowód: zeznania świadków

T. M. (1), k.82-83,111-112,118-121,468

W dniu 20 lipca 2013 roku oskarżony A. B. udał się wspólnie z T. M. (1) do K., do sklepu (...) przy ul.(...). W sklepie (...) wybrał model telewizora, kabel H., listwę przepięciową i uchwyt uchylny, po czym udali się pracownika sklepu (...), celem zawarcia umowy o kredyt. Oskarżony przedstawił się jako wujek T. M. (1) i prowadził rozmowy z pracownikiem sklepu. T. M. (1) przekazał pracownikowi swój dowód osobisty oraz zgodnie z wcześniejszym pouczeniem przez oskarżonego, oświadczył M. F. – niezgodnie z prawdą, że jest zatrudniony jako pracownik budowlany w firmie (...) w N. i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.000 zł. Po akceptacji wniosku kredytowego przez (...) Bank (...) S.A. we W., T. M. (1) podpisał umowę kredytu ratalnego o numerze (...) na zakup towarów w postaci telewizora L. marki P. (...) Hz, uchwytu uchylnego marki (...), kabla H. marki (...) oraz listwy antyprzepięciowej wraz z pakietem przedłużonej gwarancji wartości 4.577,97 złotych. Oskarżony i T. M. (1) zabrali ze sklepu zakupiony towar, który następnie A. B. sprzedał, przekazując swojemu wspólnikowi 2.000 zł. T. M. (1) nie miał zamiaru, ani możliwości spłaty zaciągniętego kredytu, a uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na spłatę swoich zadłużeń.

Dowód: zeznania świadków

M. F., k.312-313468-469

T. M. (1), k.82-83,111-112,118-121,468

P. S., k.351,467

umowa kredytu na zakup towarów, k.147-148

T. M. (1) nigdy nie był zatrudniony w Firmie (...) w N..

Dowód: pismo (...), k.309

T. M. (1) podjął spłatę należności wynikających z zawartej umowy kredytowej i do spłaty pozostała kwota 2235,44 zł.

Dowód: zeznania świadków

P. S., k.351,467

Kolejną umowę kredytową T. M. (1) podpisał w dniu 25 sierpnia 2013 roku. Również i w tym przypadku oskarżony A. B. poczynił wszelkie przygotowania do zawarcia tejże umowy. T. M. (1) udostępnił mu swój dowód osobisty, po czym oskarżony drogą elektroniczną zamówił meble w sklepie (...) w D. oraz złożył wniosek o zawarcie umowy kredytowej, w którym wskazał - niezgodnie z prawdą, iż T. M. (1) jest zatrudniony w firmie (...) z K.. Wniosek w formie pisemnej oraz umowę kredytową nr (...) S.A. z siedzibą we W. na kwotę 3956,40 złotych doręczył T. M. (1) kurier i w dniu 25 sierpnia 2013 roku ten podpisał dostarczone mu dokumenty. Po podpisaniu umowy i zamówieniu mebli w dniu 30 sierpnia 2013 roku oskarżony A. B. telefonicznie upewnił się, że zamówione meble nie dotarły do sklepu, zorganizował transport i wspólnie z T. M. (1) pojechali do D., aby podpisać rezygnację z zakupu mebli. Rezygnację tą podpisał T. M. (1), a ponieważ pieniądze z tytułu umowy kredytowej zostały przelane na konto sklepu, pracownik sklepu wypłacił T. M. (1) gotówkę, którą obaj sprawcy podzielili się po połowie. T. M. (1) nie miał zamiaru, ani możliwości spłaty zaciągniętego kredytu, a uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na spłatę swoich zadłużeń.

Dowód: zeznania świadków

T. M. (1), k.82-83,111-112,118-121,468

M. M., k.132-133,448

A. P., k.87-88,447

T. T., k.79,140,467

Zamówienie, k.136

Kopia przelewu, k.137

Rezygnacja z zamówienia, k.138

umowa kredytu na zakup towarów, k.141-143

dokument potwierdzający doręczenie umowy kredytowej, k.144

wniosek o udzielenie kredytu konsumenckiego, k.145

specyfikacja towarów, k.146

Za oba wskazane wyżej czyny T. M. (2) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 września 2014 roku sygn.VIK 268/14 na krę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda, a nadto zobowiązano go do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwoty 2288,99 zł i (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty 1.978,20 zł.

Dowód: odpis wyroku sygn. VIK 268/14, k.357

W styczniu 2013 roku J. L. rozwiódła się i popadła w problemy finansowe. Podczas jednej z libacji alkoholowych, w których uczestniczył między innymi jej znajomy oskarżony A. B., opowiedziała mu o swoich problemach finansowych. Oskarżony poinformował J. L., iż jedną z możliwości uzyskania pieniędzy jest zakupienie towarów na raty i następnie ich odsprzedanie. Kiedy J. L. oświadczyła, że nie ma pracy i będzie miała problemy z uzyskaniem kredytu, oskarżony pouczył ją, że do zawarcia umowy zakupu towaru na raty wystarczy ustne oświadczenie o zatrudnieniu, wobec czego J. L. zdecydowała się na zawarcie takiej umowy, a A. B. obiecał jej pomoc w realizacji tego planu.

Dowód: zeznania świadka

J. L., k.29-32,37-38

W dniu 16 sierpnia 2013 roku oskarżony A. B. udał się wspólnie z J. L. i T. M. (1) do K. i zaprowadził ich do sklepu (...) w K. przy ul.(...). W sklepie (...) wybrał model telewizora, który miała zakupić J. L. i ta wyraziła zainteresowanie zakupem na raty telewizora m-ki S. (...) 3D wartości 3,990,00 zł, przedłużonej gwarancji o wartości 877,00 zł. oraz listwy antyprzebiegiowej belki o wartości 99,99 zł. Oskarżony wspólnie z J. L. udał się do biura sklepu. Pracownikowi sklepu przygotowującemu umowę, A. B. oświadczył, że żyją w konkubinacie, po czym w imieniu J. L. prowadził rozmowę dotyczącą zawarcia umowy kredytowej, odpowiadał na pytania pracownika sklepu – przedstawiciela kredytodawcy, w tym na pytanie o zatrudnieniu J. L. i wysokości osiąganych przez nią dochodów. Pracownik sklepu (...) przygotowała wniosek o zawarcie umowy kredytowej, a ponieważ nie przekraczał kwoty 5.000 zł wystarczającym dla uzyskania kredytu było oświadczenie o zatrudnieniu kredytobiorcy, bez konieczności dostarczania zaświadczenia o zatrudnieniu. Do wniosku o kredyt, oskarżony A. B. w imieniu J. L. złożył nieprawdziwe oświadczenie, iż jest ona zatrudniona w firmie (...) mieszczącej się w N. przy Armii Krajowej 15, podając dwa numery telefonu do wskazanego miejsca pracy - stacjonarny oraz komórkowy - i z tytułu tego zatrudnienia osiąga dochody w wysokości 1.800 zł. Wniosek został przesłany do (...) S.A. Oddział w W. w formie elektronicznej i przez ten Bank został zaakceptowany na łączną kwotę 4966,99 złotych, rozłożoną na 30 rat płatnych począwszy od 20 września 2013r. J. L. podpisała umowę nr (...) i wraz z oskarżonym odebrali zakupiony towar, nie mając zamiaru, ani możliwości spłacania rat wynikających z zawartej umowy kredytowej. Zakupiony telewizor i belkę antyprzebiegiową zabrał A. B., przekazując J. L. 2.000 zł. Po braku wpłaty pierwszej raty pracownik Banku skontaktował się ze wskazanym we wniosku kredytowym pracodawcą, który potwierdził, iż J. L. nigdy nie była zatrudniona w firmie (...).

Dowód: zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa, k.1-2

umowa kredytu na zakup towarów, k.3

kserokopia dowodu osobistego J. L., k.3

zeznania świadka

A. G., k.16-17,447

S. S., k.24-25

J. L., k.29-32,37-38

W okresie poprzedzającym zawarcie umowy i nigdy wcześniej J. L. nie była zatrudniona w firmie (...).

Dowód: pismo R. C., k.13

Zeznania świadka

R. C., k.21

Po udanej transakcji zakupu telewizora, na początku września 2013 roku oskarżony A. B. ponownie zaproponował J. L. udział w zakupie w systemie sprzedaży ratalnej - tym razem – mebli. J. L., skuszona obietnicą uzyskania zapłaty wyraziła na powyższe zgodę i A. B. w jej imieniu złożył w formie elektronicznej wnioski o udzielenie kredytu, zawierający między innymi oświadczenie o zatrudnieniu J. L. w firmie (...) spółka zoo w N. i osiągniętych przez nią dochodach w wysokości 2.200 zł.

W dniu 9 września 2013 roku J. L. podpisała doręczoną jej przez kuriera umowę kredytową z (...) Finanse S.A. z siedzibą we W. numer (...) na zakup stołu szklanego S.C.- (...) wartości 1,499,00 złotych zestawu modularnego 2 o wartości 1,233,00 złotych, krzesła o wartości 959,00 złotych, oraz łóżka o wartości 928,00 złotych – na łączną kwotę 5332,28 złotych. Oskarżony oświadczył J. L., iż po zawarciu umowy zrezygnują z odebrania zakupionych mebli, za co otrzymają gotówkę. Kilka dni później oskarżony zawiadomił telefonicznie sklep, iż J. L. rezygnuje z zamówionych mebli. Po rezygnacji oskarżony wspólnie z J. L. i T. M. (1) oraz przypadkową pasażerką taksówki, udali się do D. do sklepu (...) gdzie otrzymali pieniądze w kwocie 1887zł. za część mebli i zostali zobowiązani do odebrania drugiej części mebli: łóżka piętrowego i zestawu M. 2. Z otrzymanej kwoty J. L. przekazała 350 zł oskarżonemu, zaś do odbioru mebli upoważniła pasażerkę taksówki B. P.. Zamówione meble zostały dostarczone przez sklep (...) i przewiezione na wskazane przez nią miejsce, znajdujące się na działce matki oskarżonego A. B., a ostatecznie sprzedane przez A. B., który zabrał dla siebie pieniądze uzyskane ze sprzedaży tych mebli. J. L. nie spłaciła żadnej z rat wynikających z zawartej umowy kredytowej, nie mając w chwili podpisania umowy kredytowej takiego zamiaru i możliwości,

Dowód: zeznania świadka

J. L., k.29-32,37-38

B. P., k.56-57,467-468

M. M., k.89-90,448

A. P., k.87-88,447

T. M. (1), k.82-83,111-112,118-121

umowa kredytu na zakup towarów, k.33

faktura, k 33

rezygnacja z części zamówienia, k.33

oświadczenie, k.33

oświadczenie o odbiorze towaru, k.91

korespondencja meilowa, k.76

W okresie poprzedzającym zawarcie umowy i nigdy wcześniej J. L. nie była zatrudniona w firmie (...) w D.

Dowód: pismo spółki (...), k.40

W dniu 23 sierpnia 2016 roku J. L. zmarła.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu, k.282

Oskarżony A. B. był dotychczas wielokrotnie karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 29 sierpnia 2012 roku sygn.akt IIK 75/07 za szereg czynów między innymi z art. 286§1 kk na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na terenie Polski oskarżony był ostatnio dwukrotnie karany w latach 2012-2013 za kierowanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym pod wpływem alkoholu. Od 2015 roku oskarżony był sześciokrotnie karany na terenie Wielkiej Brytanii za kradzieże, paserstwo ale i posiadanie bez zezwolenia broni palnej.

Dowód: karta karna k.169

dane osobopoznawcze, k.136

odpis wyroku sygn. akt. IIK 75/07,k.177-181

informacja o dobytciu kary, k.207,

odpisy wyroków, k.208-212,221

dane o karalności, k.402-403

Oskarżony A. B. leczył się psychiatrycznie. Po przeprowadzeniu badania stanu psychicznego oskarżonego, biegli psychiatrzy stwierdzili, iż oskarżony nie jest osobą chorą psychicznie, ani upośledzoną umysłowo, natomiast stwierdzili u niego zespół uzależnienia spowodowany nadużywaniem alkoholu. Biegli uznali również, iż w krytycznym czasie w odniesieniu do zarzucanego mu czynu oskarżony nie miał ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, może brać udział w toczącym się postępowaniu, realizować linię obrony, a orzeczoną karę odbywać w warunkach izolacyjnych.

Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna, k.293-295

Oskarżony A. B. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów i domówił składania wyjaśnień. Składając wyjaśnienia przed sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył obszerne wyjaśnienia, w których opisał, iż pomógł J. L. i T. M. (1), udostępniając im do zamieszkania altankę swojej matki. W zamian za możliwość korzystania z altanki, J. L. i T. M. (1) obiecali mu pieniądze, po które wspólnie pojechali jedną taksówką do D. i tam oskarżony otrzymał do nich 250 zł. Zaprzeczając, aby uczestniczył w jakimkolwiek procederze oszustw kredytowych. Oskarżony opisał sytuację których pomagał J. L. i T. M. (1) w odzyskaniu ich dowodów osobistych, które mieli udostępnić nieznanemu mężczyźnie w celu wyłudzenia kredytów na zakup sprzęty AGD, ale również zawarcia umów w (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzą wątpliwości. Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się przede wszystkim na zeznaniach świadków- współsprawców czynów, których dopuścił się oskarżony: T. M. (1) i J. L., uznając, iż ich opis zajść jest logiczny, spójny, odpowiadający pozostałym dowodom zebranym w sprawie, a przede wszystkim dokumentom w postaci umów kredytowych, zamówień i oświadczeń związanych z rezygnacją z zakupu mebli w sklepie (...) w D..

Sąd oparł się również, na zeznaniach świadków M. F. i A. G., którzy to świadkowie zawierali opisane w zarzutach umowy kredytowe w sklepie (...) w K., M. M. i A. P. – pracownicy sklepu (...) w D. oraz pracowników Banków posiadających wiedzę o zawartych umowach kredytowych: S. S., P. S. i T. T.. Zeznania wszystkich wyżej wskazanych świadków Sąd uznał za wiarygodne w pełni i na ich podstawie ustalił okoliczności popełnienia czynu, uznając, iż znajdują one odzwierciedlenie w najistotniejszych dowodach w przedmiotowej sprawie, a zatem dokumentach. Z kolei świadek R. C. potwierdził, iż J. L. nie była nigdy zatrudniona w jego firmie, co jednoznacznie potwierdza, iż oskarżony A. B. w jej imieniu złożył niezgodne z prawdą oświadczenie o jej zatrudnieniu. Niezwykle istotnym materiałem dowodowym, pozwalającym potwierdzić sprawstwo oskarżonego, są zebrane w sprawie dokumenty w postaci umów kredytowych podpisanych przez T. M. (1) i J. L., wniosków kredytowych, a także oświadczeń o rezygnacji z zakupu mebli i pism pracodawców, którzy potwierdzali, że zarówno J. L. jak i T. M. (1) nie byli nigdy zatrudniani w ich firmach.

Rozważając okoliczności popełnienia wszystkich czterech czynów zarzucanych oskarżonemu najistotniejsza jest analiza zeznań świadków J. L. i T. M. (1). W przypadku J. L. analiza ta wymagała szczególnej ostrożności z uwagi na fakt, iż w toku postępowania przygotowawczego ten świadek zmarł i Sąd nie miał możliwości bezpośredniego przesłuchania, czy ewentualnej konfrontacji z oskarżonym. Sąd dysponował jednak zeznaniami i wyjaśnieniami T. M. (1) z postępowania przygotowawczego oraz składanymi przed Sądem. Porównując obie te relacje, wskazać należy, iż są one niezwykle zgodne, spójne i logiczne. Mimo upływu czasu oboje świadkowie dokładnie opisują czas i miejsce popełnianych przestępstw, wskazują jakie towary zakupywali na kredyt oraz dokładnie opisują kolejne etapy procedury polegającego na wyludzeniu kredytów i wprowadzania banków w błąd co do możliwości i zamiaru spłacania zaciągniętych kredytów. Oboje świadkowie, jednoznacznie i jednorodnie opisali udział A. B. w tej procedurze. Podkreślić należy, iż oboje świadkowie dokładnie powtórzyli podobne procedury, ponieważ oboje zawarli umowy kredytowe w sklepie (...) w K., gdzie zakupili telewizory wraz z potrzebnym osprzętem, jak również zakupili meble w sklepie (...) w D., a następnie rezygnując z ich odebrania otrzymali w sklepie gotówkę, z wcześniej udzielonego kredytu.

W przypadku kredytów na zakup sprzętu RTV w sklepie w K. oboje świadkowie, w swych zeznaniach dokładnie opisali motywy podjęcia decyzji o wzięciu udziału w takim procedurze. Z zeznań obojga świadków wynika, iż mieli problemy finansowe, J. L. z powodu rozwodu, T. M. (1) z powodu zadłużenia i poszukiwali sposobu na zdobycie gotówki. W obu przypadkach osobą, która przysłała z pomocą był A. B., który objaśnił współsprawcom jak będzie wyglądała procedura podpisania umowy, posiadał wiedzę o warunkach udzielenia kredytów oraz wymagane dokumenty, a raczej okoliczności, w których można otrzymać kredyt bez dostarczania jakichkolwiek dokumentów. Z wręcz identycznej relacji świadków wynika, iż to A. B. zorganizował transport do sklepu, wybrał sklep, a następnie towar, który miał być zakupiony, prowadził rozmowy ze sprzedawcami, a następnie prawnikami sklepu przygotowującymi w imieniu banków umowy kredytowe. Świadkowie wskazywali również, iż to oskarżony przedstawiając się jako konkubent, czy też wujek, w ich imieniu wskazywał pracodawców, u których mieli być zatrudnienia także wskazywał wysokość osiąganych zarobków. Rolą obojga świadków była w zasadzie wyłącznie obecność, udostępnienie dowodu osobistego i podpisanie przygotowanej umowy kredytowej.

W przypadku umów kredytowych na zakup mebli w sklepie (...) w D., również relacja J. L. i T. M. (1) jest absolutnie zgodna. Oboje świadkowie zeznali, iż to A. B. po uzyskaniu ich danych dowodu osobistego drogą elektroniczną złożył wniosek kredytowy, na zakup wcześniej wybranych przez siebie mebli, po czym oboje za pośrednictwem kuriera otrzymali umowy do podpisania i po wpływie środków z tytułu tych umów na konto sklepu, A. B. telefonicznie

rezygnował z odebrania mebli, po czym sprawcy transportem organizowanym przez oskarżonego udawali się do D. celem podpisania oświadczenia o rezygnacji i pobrania gotówki.

W obu przypadkach świadkowie dokładnie opisali rolę A. B., a z ich relacji wynika, iż zupełnie nie orientowali się w procedurach zakupu na raty, nie posiadali wiedzy o rodzaju dokumentów wymaganych przy zawarciu takich umów, a przez pewien okres czasu zamieszkiwali w altanie na działce matki oskarżonego, trudno więc przypuszczać, iż mogli mieć w takich warunkach dostęp do komputera czy internetu, aby drogą elektroniczną złożyć wnioski kredytowe. Jako wiarygodne ocenić zatem należy relacje J. L. i T. M. (1) o okolicznościach zawarcia umów kredytowych, w szczególności, iż oboje sprawcy po przedstawieniu zarzutów przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i składali obszernie wyjaśnienia podając wszelkie okoliczności zdarzeń, zaś T. M. (3) dobrowolnie ujawnił swój udział w oszustwie kredytowym, którego dopuścił się wspólnie z oskarżonym w sklepie (...). Podkreślić należy, iż T. M. (1) nie tylko przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów, ale i poddał się karze i został za oba czyny skazany prawomocnym wyrokiem Sądu. Składając więc zeznania przed Sądem, jako skazany już współsprawca T. M. (1) nie miał żadnego powodu, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego, w szczególności, iż skazanie czy też uniewinnienie A. B. nie ma już wpływu na wysokość zasądzonego odszkodowania od T. M. (1).

Odniesić się należy w tym miejscu do wyjaśnień oskarżonego, które Sąd w całości uznał za niewiarygodne. Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonego są w całości wymyśloną przez A. B. linią obrony, którą w całości ocenić należy jako nierealną. Jako zupełnie nielogiczne ocenić należy wyjaśnienie, iż T. M. (1) miał prosić oskarżonego, aby pobił jakiegoś mężczyznę, który nie chce oddać dowodu osobistego jemu i J. L., oraz zupełnie absurdalny zbieg okoliczności, w którym J. L. spotkała oskarżonego akurat wtedy, gdy T. M. (1) dysponując jej dowodem osobistym podpisywał w jakimś sklepie w N. umowę kredytową.

Oskarżony przyznał jedynie, iż pojechał z J. L. i T. M. (1) do D., ponieważ obiecali mu przekazać uzyskane tam pieniądze, w ramach rewanżu za zamieszkiwanie w altance jego matki. Ta relacja jest sprzeczna nie tylko z zeznaniami T. M. (1) i J. L., ale i bezstronnego świadka B. P.. Otóż ten świadek, będący przypadkowym pasażerem kursu taksówki do D., potwierdził relację T. M. (1) i J. L., całkowicie przecząc temu co wyjaśniał A. B.. Oskarżony wyjaśnił, iż bardzo żałuje, że pojechał ze sprawcami do D., zależało mu jednak na odzyskaniu pieniędzy, a jedyne co robił podczas tego wyjazdu to siedział w taksówce. Tymczasem B. P. w swych zeznaniach podała, że to ona siedziała w taksówce, podczas gdy sprawcy coś załatwiali w sklepie, po czym to A. B. przyszedł i poprosił ją o dowód osobisty, wyjaśnił do czego ten dowód jest potrzebny, stwierdziła nawet, że taksówkarz ręczył za A. B.. Ta relacja świadka, jednoznacznie wskazuje, iż to oskarżony był osobą kierującą całym procederem, orientował się w procedurach bankowych i sklepowych, zaś współsprawcy byli tylko biernymi wykonawcami jego poleceń.

Ze znajdujących się w aktach sprawy umów kredytowych, oraz związanych z nim dokumentów, w sposób oczywisty wynika, kiedy i w jakich okolicznościach, na jakie towary, oraz na jaką kwotę zawarto umowy kredytowe. Z kolei z zeznań J. L., i T. M. (1) wynika wprost, iż w czasie zawierania umów oboje kredytobiorcy nie byli zatrudnieni, co wynika również zeznań właściciela firmy (...) oraz pism pracodawców, w których kategorycznie zaprzeczali, aby zatrudniali takie osoby. Z wyjaśnień J. L. i T. M. (1) wynika również wprost, iż nie zmierali spłacać zaciągniętych kredytów, a podpisywali je wyłącznie w celu uzyskania gotówki przeznaczonej na własne potrzeby.

W tym miejscu rozważyć należy, czy działanie oskarżonego A. B. miało formę sprawstwa, czy też może pomocnictwa do dokonania czynu z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk. Otóż w ocenie Sądu zachowanie A. B. nosi znamiona sprawstwa, ponieważ oskarżony swoim zamiarem obejmował wszystkie elementy przypisanych mu czynów, a mało tego był organizatorem całego przedsięwzięcia. W tym miejscu odwołać się należy do tezy postanowienia Sądu Najwyższego - Izby Karnej

z dnia 23 sierpnia 2017 r. sygn. akt. III KK 327/17 wydanego w okolicznościach podobnych do okoliczności przedmiotowej sprawy, a dotyczących popełnienia czynu z art. 286§1 kk. Sąd Najwyższy wskazał, iż dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 286§1 kk w warunkach współsprawstwa nie jest konieczne, by każdy z współdziałających osobiście realizował wszystkie znamiona zarzucanego czynu. Istotą przyjętego tu podziału ról jest objęcie świadomością i wolą przez oskarżonego wszystkich czynności łącznie zmierzających do wypełnienia znamion strony

przedmiotowej (czyli w realiach przedmiotowej sprawy ustalenie i wskazanie pracodawcy, u którego mieli być zatrudnieni kredytobiorcy, złożenie oświadczenia o wysokości zarobków, w przypadku sklepu (...) złożenie drogą elektroniczną wniosku kredytowego, udanie się wspólnie z kredytobiorcami do sklepu, wybór zakupionego towaru, prowadzenie rozmów ze sprzedawcami, a ostatecznie i doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i uzyskanie korzyści majątkowej po sprzedaniu zakupionego sprzętu lub uzyskaniu zwrotu gotówki ze sklepu meblowego). Do przyjęcia współsprawstwa w rozumieniu art.18§1 kk nie jest więc niezbędne, aby każda osoba działająca w porozumieniu realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego, gdyż wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, umożliwiając innemu sprawcy wykonanie czynu (tak również postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 01 marca 2005 r., III KK 208/04).

Nie ulega kwestii, iż w okolicznościach przedmiotowej sprawy A. B. osobiście nie realizował tylko jednego elementu czynu zabronionego, a więc nie podpisywał umów kredytowych, ani żadnych oświadczeń z nimi związanych. Wszystkie jego działania zmierzały jednak do doprowadzenia banków do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez złożenie nieprawdziwych oświadczeń o zatrudnieniu, a także wprowadzenia w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętych kredytów. Oskarżony z każdego z zarzucanych mu czynów osiągnął również korzyść majątkową, ponieważ już na etapie planowania popełnienia czynów, ustalał z kredytobiorcami, że w zamian za jego pomoc otrzyma połowę uzyskanej w ten sposób gotówki i taka gotówka była mu przekazana lub osobiście sprzedawał uzyskany sprzęt RTV i meble, pozostawiając dla siebie tak uzyskane pieniądze.

Wskazać również należy, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające odpowiedzialność karną oskarżonego A. B.. Wobec wątpliwości co do poczytalności tego oskarżonego, jeszcze w postępowaniach przygotowawczych przeprowadzono dowód z opinii biegłych psychiatrów odnośnie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego, oraz okoliczności wyłączających lub ograniczających jego poczytalność. Biegli psychiatrzy wydając stwierdzili, iż A. B. nie cierpi na chorobę psychiczną w sensie psychozy, ani na inne zakłócenie czynności psychicznych, prezentując jedynie zaburzenia osobowości i w czasie popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów nie zaszyły okoliczności określone w art. 31§1 lub 2 kk.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd uznał A. B. winnym popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, a mając na względzie, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu – w zasadzie w przeciągu kilku tygodni – oraz w podobny sposób, przyjął, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 286§1kk i art. 297§1kk w zw. z art. 11§2kk. Uznając winę oskarżonego Sąd na podstawie z art.286§1 kk w zw. z art.11§ 3kk w zw. z art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu karę we wskazanym wyżej wymiarze, Sąd miał na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, dotychczasową wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa podobne, przestępstwa przeciwko mieniu: oszustwa i kradzieże. Sąd rozważał przede wszystkim wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się powszechnością tego typu przestępstw i trudnością w ich zwalczaniu, jak również działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Podkreślić należy, iż to właśnie oskarżony był organizatorem procederu, który zaowocował popełnieniem czterech przestępstw, to oskarżony uzyskał najistotniejszą korzyść finansową z tego procederu, a podczas postępowania przed Sądem przyjął postawę zaprzeczania i oskarżania współsprawców. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara ta będzie sprawiedliwą odpłatą dla oskarżonego karanego za wiele oszustw popełnionych w 2003 roku, a także karanego za inne przestępstwa przeciwko mieniu, powtarzającego swój proceder bez żadnej refleksji w przedmiocie skutków takiego zachowania i żalu wobec uwikłanych w proceder współsprawców.

Stosownie do treści art.46§1kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz :

(...) Bank (...) SA kwotę (...)44 zł

- (...) SA z siedzibą we W. kwotę 4.644,34 zł.

- (...) SA z siedzibą w W. kwotę 2.483,50

uwzględniając zobowiązanie do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody nałożone wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 września 2014 roku na współsprawcę T. M. (1), a popełnionych na szkodę (...) Bank (...) SA z siedzibą w W.. Sąd ustalił, iż T. M. (1) podjął spłatę zasądzonych na jego rzecz odszkodowań, natomiast co do pozostałych szkód nie zostały spłacone w żadnym zakresie.

Nadto na podstawie art.230§2 kk Sąd zwrócił (...) SA z siedzibą w W. zatrzymaną w aktach sprawy dokumentację jako zbędną dla dalszego postępowania oraz zasądził na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Mając na względzie, brak stałego dochodu oskarżonego i orzeczenie wobec niego kary bezwzględnej pozbawienia wolności Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.